

[Hans Pinstrup.]

lægge det over på et lille udsnit af befolkningen, nemlig dem der må tvangsaflevere deres korn.

Forholdet stiller sig heldigvis så gunstigt, at selvom man havde gjort det, var det blevet et meget lille beløb i forhold til året forud, sådan at der i forhold til året forud ville være blevet tale om en millionned-sættelse.

Når man slutter en stor overenskomst, der drejer sig om millionbeløb, må det forudsættes, at alle enkeltheder er medtaget i overenskomstdokumentet. Ville det være tænkeligt, at et forlig, en handel under noget forhold omfatter andet og mere, end overenskomstdokumentet udviser? Vore jurister her i tinget vil utvivlsomt kunne bekræfte, at det ikke er tilfældet i det praktiske liv, og det bør heller ikke være det herinde.

Fibiger: Det er kun en kort bemærkning, jeg ønsker at gøre, for jeg tror ikke, at man kommer længere med det udviklede forhold med hensyn til såvel den tidligere landbrugsministers som den nuværende landbrugsministers stilling til tekstanmærkningen. Det skal jeg ikke blande mig i, jeg tror, det vil være ørkesløst at drøfte det mere.

Men jeg vil gerne rette et spørgsmål til den højtærede landbrugsminister. Når nu kornåret, det år, hvori kornordningen gælder, løber ud, må der formentlig være nogle penge tilbage i kornpuljen, og så er det vel meningen, at de skal tilbagebetales landmændene i forhold til det, de har leveret; jeg vil da gerne henstille til landbrugsministeren, at det sker på den måde, at det bliver brødkornsavlerne, der får beløbet tilbagebetalt, sådan at man kan opfylde det løfte, man gav til landmændene, da man sagde, at de, der såede vintersæd, skulle få væsentlig gunstigere betingelser end de, der ikke såede vintersæd.

Jørgen Jørgensen: I spørgsmålet om kornpuljen og pengenes anvendelse, synes jeg, man må fastslå følgende: Der nævnes i overenskomstktrakten, som partierne i foråret blev enige om, visse bestemte formål, der skal opfyldes gennem kornfondens midler. Der står intet om, at man ikke skulle opfylde de forpligtelser, kornfonden hidtil har haft, f. eks. den efterbetaling for fuld levering, som alle er enige om, at kornfonden skulle anvendes til, uanset de bestemmelser, der var i overenskomsten. Dette var jo fastsat i selve loven, og det måtte naturligvis forudsættes, at lovens bestemmelser stadig blev overholdt.

Endvidere har bestemmelsen om at benytte midlerne til nedsættelse af priserne på indført korn lovhjæmmel ifølge den omtalte tekstanmærkning på finansloven. Derfor kan man efter min mening ikke bebrejde landbrugsministeren, at han har administreret kornfonden og anvendt fondens midler til de formål, som der er lovhjæmmel for, og således som det har været praksis indtil da, når der ikke var taget forbehold heroverfor.

Til det ærede medlem hr. Hans Pinstrup vil jeg sige, at dette er ikke en almindelig teoretisk diskussion om, hvem der skal bære omkostningerne ved nedsættelse af brødpriisen, for det er vi jo enige om skulle være kornfonden, i hvert fald indtil i fjor. Derimod spurgte jeg, om venstre på et tidspunkt, da der ikke er midler i kornfonden, vil foreslå en bevilling på 10 mill. kr., som skal benyttes til en forøgelse af kornprisen på 2 kr. pr. td. Det er dette konkrete, jeg spurgte om. Det, man under forligsaftalerne i fjor forår regnede nogenlunde sikkert med, var, at der skulle anvendes meget betydelige beløb til nedsættelse af prisen på indført foderkorn, der skulle anvendes som til-delingskorn. Dette beløb er der ikke blevet brug for, men såfremt dette beløb var kommet til anvendelse i det omfang, vi havde regnet med, ville der iøvrigt ingen penge have været til rådighed til forhøjelse af kornprisen alligevel.

Aksel Larsen: Det er lidt vanskeligt at forstå, hvorfor venstre optræder så skarpt i denne sag, når partiet ikke gør det, der havde været det eneste konsekvente i henhold til dets skarpe bemærkninger, nemlig at stille forslag om den fornødne bevilling. Det gør venstre ikke, og det kan være en prisværdig resignation, men så får vi unægtelig det indtryk, at det skarpe i tonen kun er beregnet på at gøre indtryk udover landet. Man skal, om jeg så må sige, have sagen at rumle med, men andre konsekvenser skal den heller ikke have.

Vi har nu fået en forklaring på, hvordan det gik til, at landbrugsministeriet den 30. april nåede til det resultat, at der var 24 mill. kr. i kornpuljen, og det er der simpelthen ikke noget at gøre ved. Tilfældet minder påfaldende om en retsforhandling i en paternitetssag, jeg har ladet mig fortælle om, hvor en ung mand efter megen vægning tilsidst måtte lade sig overbevise om, at det var ham, det drejede sig om. Da dommeren spurgte: hvad har De nu i sinde at gøre? svarede den unge mand: Ja, hr. dommer, jeg har vel ikke andet at gøre